

unge Mennesker dertil. Dør søger man at lære dem et eller andet Fag, saa at de, naar de har været dør i 2—3 Aar, har Betingelser for at kunne ernære sig senere i Livet. Men ved et Ophold paa disse Straffeanstalter lærer de intet. Man opnaar to Ting ved Opholdet paa Straffeanstalten. For det første, at man i mange Tilfælde tager den sidste Rest af Æresfølelse bort fra de unge, og for det andet, at man faar sat Forbryderstempelen paa dem, saa at der senere bliver sagt til dem: Du er fra et Tugthus, du er kommet fra Straffeanstalten i Nyborg. Derfor vilde det være langt bedre at lade disse unge komme paa en Opdragelsesanstalt, men jeg indrømmer, det kan ikke gøres med den nuværende Straffelovgivning. Naar den skal følges, maa de vedkommende hensættes i denne Straffeanstalt. Men jeg vil henstille til den højtærede Minister, om han ikke vil tage under Overvejelse saa snart som muligt at skaffe os en ny Opdragelsesanstalt. De Anstalter, vi har, er fyldte, ja, mere end fyldte, for ved dem alle er der lange Ekspeditionslistor, saa at det tager lang Tid, før de, der bliver henvist til disse Opdragelsesanstalter, kan blive optaget. Hvis vi kunde faa en ny Opdragelsesanstalt, vilde vi i mange Maader kunne aflaste Straffeanstalten i Nyborg. Det vilde være et Held for Samfundet, og først og fremmest vilde det være en stor Lykke for de unge Mennesker at kunne gaa igennem en Opdragelsesanstalt i Stedet for at være henviste til Straffeanstalten i Nyborg.

For øvrigt kan jeg anbefale de Forslag, den højtærede Minister har stillet vedrørende Nyborg Straffeanstalt.

Mølgaard-Nielsen: Det er til Ændringsforslag Nr. 156, jeg vil knytte et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem fra Herning (Westergaard) har som Kredens Repræsentant takket den højtærede Minister og Udvalget for, at de har sat den Bevilling ind. Da dette Hjem, der egentlig er et Opdragelseshjem, ligger i Nærheden af mit Hjem, vil jeg føje min Tak til det ærede Medlems. Det er et stort og fortjenstfuldt, ja velsignelsesrigt, Arbejde, Pastor Munck her har viet sit Liv til, og det er, som det ærede Medlem fra Herning sagde, en stor Opofrelse baade af ham og af hans Hustru. Paa en vis Maade undrede det mig at se dette Ændringsforslag, for jeg ved, at det var Pastor Munck den største Glæde, om Hjem-

met kunde gaa med frivillige Bidrag som hidtil, men det er vel Dyrtidens Virkninger, som her har sat Spor, det har ikke kunnet lade sig gøre. Jeg er meget taknemmelig for, at det er kommet, og jeg vil opfordre de Velgørere, som hidtil har gjort en god Gerning ved at støtte Hjemmet, til ikke paa Grund af, at Staten nu yder Bidrag, at undlade fremdeles at yde Virksomheden Hjælp og Støtte, for Virksomheden er saa god og nyttig, som det staar i Bilagene, saa enhver kan skønne, at den er vel værd at støtte.

Justitsministeren (Zahle): De af mig stillede Ændringsforslag er tiltraadte af det ærede Udvalg. Jeg skal i Anledning af de fremsatte Bemærkninger udtale, at naar der fra Sygekasserne rejses Spørgsmaal om Oprettelse af Sanatorium eller Kuranstalt, saaledes som omtalt af de ærede Medlemmer fra Silkeborg (Jacob Christensen) og fra Vejle (Jacobsen), skal naturligvis saadanne Bestræbelser blive mødt med Velvillie af Justitsministeriet. Jeg maa ogsaa give det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), Finansudvalgets meget ærede Formand, Ret i, at det naturligvis var bedst, om Fangerne blev beskæftiget ved en saa alsidig og omfattende Uddannelse som muligt, men man maa huske paa, at Vanskelighederne ved at skaffe dem Beskæftigelse er overordentlig store, thi der er stedse vaagen Kritik fra Erhvervenes Side overfor dem, som skal lede dette Arbejde, idet man er bange for, at Arbejdet skal gaa fra det frie Marked over til Fangerne. Saa der er Grænser, som det er vanskeligt at overskride, indenfor hvilke man maa beskæftige disse Personer. Det beder jeg det ærede Medlem tage i Betragtning. Jeg giver det ærede Medlem fuldkommen Ret i, at Opdragelse, som kunde afværge Forbrydelse, naturligvis er meget bedre end Straf, som følger efter Forbrydelsen, men man gaar ogsaa stadig fremad paa den Vej, som det ærede Medlem omtalte. Vi har ogsaa Haab om snart at faa hele Opdragelsessystemet saaledes udarbejdet, at Straffevirksomheden som Følge deraf kunde blive begrænset.

K. M. Klausen: Det glæder mig at høre den højtærede Justitsminister udtale sig saaledes, og jeg vil haabe, at vi, naar vi faar en Reform af vor Straffelovgivning, kunde komme bort fra at anbringe ganske unge Forbrydere i Anstalter som Ny-